

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. Veteris excessibus &c. Anconitanos arguit ob commissa scelera in
Episcopum Belluacensem, & ni obediant mandatis sedis Apostolicæ, eis
excommunicationis sententiam minatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

baptismata parvulorum, donec idem comes super præmissis omnibus satisfaciatur competenter. Prænotatum autem juramentum apud Rothomense monasterium celebratum, quod præsumptum illicitè, licitè servari non potest, mutantès, juratores ut id abjurent, appellatione remota, per censuram Ecclesiasticam compellatis. Clericos quoque in ejus servitio familiariter commorantes, ut ab ipso recedant, monitione præmissa, per subtractionem beneficiorum & excommunicationis sententiam, appellatione remota, cogatis. Alios quoque complices & fautores, nisi moniti resipuerint, sententiâ simili percellatis. Quod si fortè dictus comes nec sic ad cor redierit, ut Deo & Ecclesiæ, & injuriam passis super præmissis omnibus intra quatuor menses postquam à vobis monitus fuerit, satisfactionem exhibeat competentem; vassallos & confederatos ejus à fidelitatis & confederationis ipsius juramenti penitus absolvatis. Quod si non omnes hiis exsequendis potestis interesse: tu ea, frater Episcopo, cum eorum altero nihilominus exsequaris. Verùm quia qui medicinalè Petri gladium non formidant, sæculari sunt gladio comprimendi, ne de sua malitia gloriantur: Serenitatem regiam rogamus, monemus, & exhortamur attentè, quatenus prudenter attendens, quod nisi præfatus comes in hujusmodi protervia confundatur, gravia inde pericula possent formidari, fidei zelo succensus, & parentum suorum exemplis inhærens, illum ut ad Ecclesiæ redeat unitatem tradidit tibi cælitus potestate compellat, ita profecturus com. CHRISTI, quod exinde propitiationem divinam uberius merearis, & nos sinceritatem tuam debeamus meritò commendare.

Datum Assisi iv. Kalendas Junii, Pontificatus nostri: Anno II.

II.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I. Col.
954

Ad universos Episcopos & Ecclesiæ Prælatos, ut fratres Prædicatores ad officium prædicationis, & confessiones audiendas benignè recipiant.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus & aliis Ecclesiarum Prælati, Salutem & Apostolicam benedictionem.

QUONIAM abundavit iniquitas & refrigit charitas plurimorum, ecce ordinem dilectorum filiorum Prædicatorum Dominus suscitavit, qui non quæ sua sunt, sed quæ sunt Christi quærentes, tam contra promulgatas hæreses, quam contra pestes alias mortiferas extirpandas, se dedicaverat in evangelizatione verbi Dei, in abjectione voluntariæ paupertatis. Nos igitur eorum fratrum propositum & necessarium ministerium favore benevolò prosequentes, universitati vestræ ipsos affectuosè duximus commendandos. Caritatem vestram rogantes & exhortantes in Domino, ac per Apostolicam scripta mandantes, quatinus dilectos filios fratres ordinis memorati pro reverentia divina & nostra ad officium prædicandi ad quod sunt ex professione sui ordinis deputati recipiatis benignè, ac populos vobis commissos, ut ex ore ipsorum verbi dei semen devotè suscipiant, & confiteantur eidem, cum ipsis auctoritate nostra liceat confessiones audire & penitentias

inungere. sedulo ammonentes pro vestra & Apostolicæ sedis reverentia in suis eis necessitatibus liberaliter assistatis, quatenus ad prædicta suscipienda vestris exhortationibus populi præparati tamquam bona ac fructifera terra pro vitiorum tribulis incipiant segetem germinare virtutum, & dicti fratres per operationem vestram suscepti ministerii cursum feliciter consummando, optatum reportent sui laboris fructum & finem, salutem videlicet animarum. Quia verò sæpe vitia sub specie virtutum occultè subintrant, & angelus satanæ in angelum lucis se plerumque simulate transformat, præsentium vobis auctoritate mandamus, quatenus si qui de Prædicatorum fratrum ordine se dicentes in vestris partibus prædicaverint, ad questum se pecuniæ convertendo, per quod religionem eorum qui paupertatem professi sunt contingeret infamari, vos tanquam falsarios capiatis, & condemnetis eosdem.

Datum Lateranis xvii. Kalendas Aprilis, Pontificatus nostri: Anno III.

Anconitanos arguit ob commissa scelera in Episcopum Belluacensem, & nī obediatis mandatis sedis Apostolicæ, eis excommunicationis sententiam minatur.

III.
Saracini noticie Istoriche d'Ancona.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, potestati & populo Anconitano.

VESTRIS excessibus imputandum quod nostræ salutationes alloquium nos, vobis cogitis denegare, cum exigentibus culpis vestris, & reddideritis vos indignos; dum enim rebellionis vestræ protervitas, dum enormitas vestrorum excessuum diversorum ad memoriam reducuntur, non ad præsentia conferenda; sed ad penam inferendam potius provocamur; vos autem divinæ patientiæ improvidi abufores gratiæ nostræ, & obliiti beneficiorum à sede Apostolica perceptorum non attendentes qualiter, monetam comitatum Portum, & alia jura, quæ nullis de Marchia sunt concessa ad nostram curiam pertinentia; Ecclesia Romana vos subtrinit haecenus habuisse, olim Othoni tunc excommunicato ab alienati, retrorsum matris vestræ dulcedine abutentes; necnon ut comiti Celenensi & aliis Ecclesiæ inimicis, violata religione fidei adhæsisistis, ac caeteris redeuntibus in pertinacia vestra persistitis diutius nimium impudenter, & quia non ista sufficerent, conversâ dexterâ in viscera matris vestræ conspirantes, conjurationes cum quibusdam sequacibus vestris, contra Ven. Fratrem nostrum Belluacensem Episcopum, tunc Marchiæ Rectorem damnabiliter inistis, non absque nostra injuria manifesta; & quia Romana Ecclesia hæc haecenus per patientiam toleravit, ut vos ad penitentiam revocaret; propter quod penitentes excessum commissorum à committendis debueratis causis abstinere; vos peccata peccatis addentes proterviores effecti, nec (per sicut accepimus) & non utique acceptamus; immò grave gerimus, & molestum, cum Auximatis excommunicatis conjurationes denuò, & conspirationes alias facere præsumpsistis contra constitutiones, & pœnas super hoc æditas & excommunicationis sententiam dilecti filii nostri &c. Tituli Sancte Prædixedis Præsbyteri Cardinalis Rectoris Marchiæ temerè, veniendo in nostram & Apostolicæ sedis injuriam & contemptum,

quia

ANNO
1234.

quia verò nil infelicis felicitate peccantium, quam penalis impunitas sustinetur, & frequenter misericordia est invidi; quia facilitas veniæ incentivum tribuit delinquendi, cum non attendatis obducti cæca caligine prærogativam honoris, & gratia, quam vos sæpius à sede Apostolica præcepistis, & dignum sit, ut qui ex prosperis insanivit; vos adversa prosternant. Universitati vestræ per Apostolica scripta, ob debito fidelitatis, & poena mille Marcharum, districtè præcipiendo mandamus, quatenus præter juratoriam idoneam, & sufficientissimam cautionem de stando præcisè mandatis nostris; Vicariis, Rectoribus ejusdem, infra unius mensis spatium à præsentium receptione præsentis; & tu Potestas cum Sindico, & sex de majoribus Civitatis nostræ plenè à communi mandatum habentibus, ad præsentiam nostram accedas; mandatum Apostolicum recepturus, alioquin cum privilegium mercatur amittere, qui præmissa sibi abutitur potestate, omnibus præmissis beneficiis, & privilegiis, seu concessionibus super hoc obrentis à sede Apostolica; Vos privamus, dantes venerabili Fratri nostro Auximano Episcopo, & dilecto filio nostro magistro Cæsario Vicario Lectoris ejusdem, nostris litteris in mandatis. Ut vos privatos hujusmodi beneficiis, seu concessionibus, juxta mandatum nostrum, ac de potestate, & consilium excommunicatos per totam dioccesim Aconitanam, & partes vicinas publicè nuntiet, & faciant ab omnibus tanquam excommunicatos artiùs evictari, & vicinarum interdicti vobis commercia civitatum, & civitatem ipsam Ecclesiastico interdicto supponat contradicentes, &c.

Datum Laterani, x. Kalendas Decembris: Anno septimo.

Quod Theobaldus Navarra, Rex revocet statuta contra libertatem Ecclesiæ: Anno 1236.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, charissimo in Christo filio illustri Regi Navarra & comiti Campanie, Salutem & Apostolicam benedictionem.

REX qui Regni regit æterni dominium, qui crexit Ecclesiam super Catholica fidei fundamentum, Reges terrarum ad ipsius Ecclesiæ obsequium suis monitis excitans, & orbis principes multis ad ejus devotionem exemplis invitans, illam præcipit a mortalibus honorari, pro qua ipse immortalis formam servi accipiens, crucis patibulum & mortis non expavit subire tormentum, exaltans illum qui ministris ipsius præstat obsequium, & Regnum ei suâ miseratione perpetuans, qui ad tempus sponsæ suæ votis favorabiliter obsecundat. Porro, fili carissime, in progenitoribus carissimi in CHRISTO filii nostri Franciæ Regis illustris, & præsertim in clytæ recordationis CAROLO-MAGNO colligere poteris evidenter, diligenter attendens qualiter idem CAROLUS Romano Pontifici Vicario JESU-CHRISTI & successori Beati PETRI, cui Dominus terreni simul & cælestis Imperii jura commisit, obediens pro defensione Ecclesiæ, se laboribus & angustiis multis exposuit, quantum exinde honoris, laudis & gloriæ reportavit. Sed forsitan ad tuam notitiam non pervenit quod idem contra persecutores ipsius Ecclesiæ regium pluries congregans exercitum

bellatorum, de ipsis magnificè triumphavit; & Imperatore Constantinopolitano Ecclesiasticam negligente, defendere libertatem, Ecclesia gladii spiritualis & materialis optinens à Domino potestatem, ut alterum ipsa exerceat, & ut alterum indicet, Imperium eidem CAROLO, qui non solum violatores libertatis Ecclesiasticæ, sed & rerum Ecclesiasticarum suâ virtute compefcuit turbatores, contulit, & ipsum alias immensis gloriæ titulis insignivit, in personam ejus continuans gratiam, quam retroactis temporibus ZACHARIAS Papa PIPINO patri suo fecerat, quem ad Regni Francorum solium exaltarat. Propter quod ipse CAROLUS Ecclesiam à qua omnem honorem susceperat; cupiens honorare, perpetua lege decrevit, ut omnes ipsius jurisdictioni subiecti, statutum à Theodosio Imperatore pro Ecclesiæ libertate editum inviolabiliter observarent; videlicet ut quicumque litem habens, sive petitor fuerit, vel initio litis, vel decursis temporum curriculum, sive cum negotium peroratur, sive cum jam ceperit promi sententia, si judicium eligerit sacrosanctæ sedis antistitis, illico sine aliqua dubitatione, etiam si pars altera refragatur, ad Episcoporum judicium cum sermone litigantium dirigatur, & omnes causæ quæ pratorio, & etiam civili jure tractantur, Episcoporum terminatæ sententiis perpetuè robor obtineant firmitatis, & negotium quod judicio ipsorum deciditur, nequaquam ulterius ab aliquo retractetur. Ex quo manifestâ potes ratione pendere, quantum iniquum videatur & absonum, si honor Ecclesiæ, quæ tam grandis libertatis privilegio donata cognoscitur, in illis immunitatibus, quæ multo prædictis noscuntur esse minores, tuo & tempore decurtetur. Cæterum non solum reliqui ejusdem Regis prædecessores, sed & progenitores tui exaltationem Ecclesiarum propriam exemplo simili reputantes, se Christianæ fidei, se matris constituerunt Ecclesiæ defensores; & studiosius attendentes, quod Deo, qui eos multæ potentæ gloria sublimarat, nihil rependere poterant simile; ut tamen ostenderent ingratiitudinis vitio se carere. Ecclesiæ multis dotarunt facultatibus immensis, donaverunt libertatibus, vel etiam potiùs à qua ipsi omnem potestatem acceperant, in libertate debita servaverunt, reputantes indignum, ut locus ubi divinum nomen excollitur, ubi CHRISTUS in altaris hostia in nostrorum redemptionem criminum immolatur, alicujus subiciatur oneribus, cum sit supra intellectum hominis honorandus. Si ergo propriæ servat propago vitis originem, si succus idem ramos vivificat & radicem, vix creditur, ut eisdem progenitoribus tuis, quibus parificaris honore domini, patiaris te contrarium moribus & inferiorem virtutum actibus inveniri. Quin imò speramus quod gratia bonitatis quæ eisdem progenitoribus tuis quasi erat innata, ad tuam derivata personam, te nihil permittat efficere quod libertati & honori Romanæ Ecclesiæ & membrorum ejus possit in aliquo derogare; cum favor fontium concessus origini fluentibus in ipsorum rivulis non valeat abnegari. Sed ecce audivimus & dolemus, quod carissimus in CHRISTO filius noster Franciæ Rex illustris, tu, & alii Barones malorum usi consilio Ecclesiam, quæ vos ex utero sanctificationis regeneravit in filios, ac pro salute vestra immaculatum Agnum offert jugiter Deo Patri, in servitutem cupientes redigere, ut jam non liberæ velitis vocari filii, sed ancillæ; imò non sponsam Regis æterni, qui eos suo sanguine à servitute perpetua liberavit, conantes miserabiliter ancillare, communi statu-

I V.
Ex Anecd
Martene
Tom. I. Col.
993.